

Deftige eitjes

Bij een flinke tuin horen natuurlijk ook een paar scharrelende kippen, want niets zo lekker als gebakken eitjes van eigen land. Wist je trouwens dat je helemaal geen haan nodig hebt om toch eitjes te kunnen rapen? Met het openen van de deur naar de kippenwereld verbaasden we ons over de enorme diversiteit van uiteenlopende pluimage, tot bizarre verenhelmen en -baarden en zelfs kleuren eieren aan toe.

SINDS MIJN MAN SANTI HET BESTAAN van Araucana en Marans kippen leerde kennen, is hij niet meer te stoppen. Die soorten moesten en zouden we hebben in onze kippengroep. De eerste legt elke dag een deftig pastelgroen eitje en de tweede een ei van een diepbruine kleur die in de verwinkel waarschijnlijk de naam 'bronsstig hert' toebedeeld zou krijgen. Al dagen struint Santi rond op Le Bon Coin, de Franse Marktplaats. Maar de enkeling die een haan en twee vrouwtjes verkoopt in onze regio weet jammer genoeg ook dat hij de enige is. Volgens het economische vraag en (geringe) aanbod model durft de verkoper dan ook rustig 50 euro per kip te vragen. Voor die prijs kregen we er meteen een project bij, want om ze te beschermen tegen kippenrovers, moesten we onze gou-

den gevederde bestjes zodanig 'omheken' dat een bankkluisfabrikant ons zou bewonderen.

Zoekt en Gij zult vinden

Tijdens Santi's dagelijkse online speurtocht vertrekken we voor een weekend naar Nantes. Op de vroege zondagochtend slaat het geluk toe. 'Ik heb de Araucana gevonden!' roept hij uit. 'Hier vlakbij!' Er is geen minuut te verliezen, want we vertrekken alweer bijna huiswaarts. Terwijl Santi het nummer belt, kijk ik naar de klok. Tien voor negen, zondagochtend. Hopelijk is de verkoper net zo vroeg uit de veren als zijn kippen.

De afspraak is gemaakt en we tuffen door de eindeloze kale landbouwvlakten van Bretagne op zoek naar het minidorpje Thiré. Met Bretonse warmhartigheid

worden we welkom geheten door een gepensioneerd echtpaar. Trots krijgen we een rondleiding de tuin. Overal waar we kijken staan kippenhokken gevuld met de meest prachtige kakelende beestjes. De soortnamen vergeet ik al snel, maar ik ben meteen verliefd op de witte met zwarte spikkeltjes en de bronzen met zwarte koppen. Dat alles voordat ik het hok met konijnen ontdek, die ik samen met de paradijsvogels tot mijn lievelingsbeesten reken. Hier ben ik gelukkig.

Santi babbelt en wandelt ondertussen verder met de meneer, en roept me al snel. De eigenaar blijkt namelijk ook de befaamde Maranskippen te hebben waarvan, er zelfs twee te koop zijn. En dan zijn er ook nog de onweerstaanbare roodverige Orpingtons die ons wat eigenwijs aan staan te staren. 'Doe er van elk soort maar eentje!' roep ik joviaal, en maar gedeeltelijk voor de grap.

Uiteindelijk gaan er zeven kippen in kartonnennetjes onze auto in. De eigenaar kijkt mij even aan: 'Zal ik jou dan maar een konijn geven,' zegt hij toegeeflijk, en als een vijfjarig kind knik ik gelukkig. Met nog een doosje pastelgroene en bronsstighert-bruine eieren beginnen we verrukt zuchtend aan de resterende 3,5 uur rijden. Op de achtergrond vergezeld van zacht gekakel, wat gestamp van een ongerust konijn en af en toe vergast door een kippencheetje. 🇫🇷

Sandra Alderden runt samen met haar man Santi *Simply Canvas Farm*. Een permacultuurboerderij en kleinschalige vakantieplek van 5 hectare op het randje van de Dordogne en Lot-et-Garonne. simplycanvasfarm.com hello@simplycanvas.eu [@simplycanvasfarm](https://www.instagram.com/simplycanvasfarm)

